

Tanečnice

Robert Křesťan

||: Hmi A G G D Hmi A G G A :|| A

1. D A G
Převrhla židle jako symbol času,
D G D A
v nočním baru a pak holé nic,
D A G
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
D G D
poslední z tanečnic,

2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani,
i ten klobouk mám dnes naposled,
dám si ho do týla a koukám na ni,
jak šminkou obelhává svět...

- D A G D G D G D A
R. Josefíno, zatanči mi na rozloučenou,
D A G D G D A G D
za tuhle noc nedopitou a nedokončenou...
||: Hmi A G G D Hmi A G G A :|| A

3. Bere si tašku moje balerína, v ní klíče, láhev od piva,
porovná židle, pak pozhasíná a potichu se usmívá,
otvírám dveře, brzkým rozedněním se pak rozmařile nechám vést,
toho, kdo zvítězí nad pokušením, čeká nebe plné jitřních hvězd...

- R. Josefíno, zatanči mi ...

4. Severní vítr metá svoje kouzlo na mém vlnolamu v Tortuze,
do mého nitra právě tíše vklouzlo(a) jedna polonahá iluze,
kdesi v mé duši tančí tanečnice, možná odvážněji než bych chtěl,
odráží od břehů má plachetnice a říkejte mi Ismael...

- R. Josefíno, zatanči mi ... (2x)